

que el poble vol llibertat. I, tal com es fa l'allioli, ens ho hem de fer sols, nosaltres els catalans, sense que cap foraster ens hi posi cullarada, perquè segur que ens el "neguen".

Els patriotes catalans estem a punt d'encetar el camí que ens portarà a la proclamació d'una República Catalana i al reconeixement de la nostra Nació com a nou estat europeu.

Acabo. He fet dos pregons a la meua vida i, tossut com una banya de marrà, he mig proclamat la República Catalana en ambdós. Sóc plenament conscient que en un pregó de Festa Major això no s'ha de fer, però, tal com està tot plegat ara, avui i aquí ho faig convençut. I és que ho tenim tot a punt. L'oli i l'esperit verge, els alls i les ànsies picants i a punt de solfa, el morter de pedra de Figueres i la força d'un poble sòlid, robust, que s'esdevé la mà del morter que no ens ha de fallar.

Som-hi, fem un País com l'allioli de Creixell. Ben quallat, potent, ple de facetes diverses que l'enriqueixin.

Però siguem també positivament crítics: Catalunya i l'allioli de Creixell no són el millor. Són simplement la nostra terra i la nostra salsa. Defensem-la i assaborim-la amb pau, tolerància i llibertat.

Poble de Creixell, us desitjo de tot cor que torneu a retrobar la Verge Maria, que l'allioli sigui nomenada Salsa Nacional, que sigueu integrants d'una Catalunya lliure i que tingueu una molt bona Festa Major, tot ballant sardanes.

Tot, tal com ha de ser.

Visca Creixell!

Carles Coll i Costa

Músic (8 de setembre de 2012)